

HISSEN

Tag hissen till våning fyra för provtagning stod det på kallelsen. Jag hade gott om tid, nästan en halvtimme till mitt besök men bestämde mig ändå att ta hissen upp till väntrummet. Det var tre personer som skulle med, jag tryckte på fyran de andra gick av en efter en. Vid våning tre vände hissen och gick ner. Jag tryckte febrilt på knappen till fyran men hissen fortsatte ändå ner. Den stannar väl vid entrén tänkte jag men den fortsatte förbi. Våning -1, våning -2, våning -3, våning -4, läste jag på displayen och började bli alltmer irriterad. Plötsligt stannade hissen, slutstation stod det på displayen.

Dörrarna öppnades med ett pling, utanför dörren stod en svartklädd man, välkommen sade han. Jag skall inte av här sade jag och tryckte på fyran och stäng dörren knappen men ingenting hände.

Vad är det här sade jag till mannen, varför fungerar inte hissen? Du är framme sade han följ med mig. Var är trapporna stammade jag fram, han tittade oförstående på mig, trapporna, här finns inga trappor. Plötsligt stängdes hissdörrarna men jag hann inte fram i tid. Jag letade förgäves efter en "hit" knapp att trycka på men det fanns ingen. Var finns "hit" knappen sade jag till mannen, det finns ingen "hit" knapp sade han lugnt vi är redan här, följ mig.

Jag började bli mer och mer desperat men hade inget val utan följde efter den svartklädde mannen. Vi gick genom en korridor och in genom en dörr, han tryckte på en strömbrytare ett blåaktigt ljus tändes, dörren smällde igen bakom oss med en skräll. Det blev svinkallt, jag fryser huttrade jag. Det spelar snart ingen roll om du fryser sade han och pekade på ett fack, där är din plats.

Jag tittade de mig omkring, det fanns många fack med nummer på. Alla facken hade handtag, jag drog i ett på måfå och ryggade förskräckt tillbaka när jag fick se en fot med en etikett sittande på stortån.

Jag vill ut, jag vill bort härifrån skrek jag, lugna dig, allt kommer bli bra sade mannen och stirrade på mig men tom blick. För första gången såg jag hans ansikte, det var nästan genomskinligt och kraniet syntes innanför. Jag slängde mig med ett skrik mot honom och försökte träffa hans ansikte, men plötsligt var han försvunnen. Jag sprang ut genom dörren såg hissen längst bort i korridoren med dörrarna öppna. Rusade så fort jag kunde slängde mig in genom dörrarna och tryckte på våning fyra. Hissen startade med ett ryck.

På entré plan steg tre personer på, de gick av en efter en och på plan fyra stannade hissen. Jag gick på darrande ben och satte mig i väntrummet, bara efter någon minut kom syster ut och ropade upp mitt namn.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kungskobran med Poeter.se id #65915 innehar upphovsrätten